

Fra: gica4873@mail.dk [<mailto:gica4873@mail.dk>]

Sendt: 7. oktober 2020 17:59

Til: min@em.dk; Folketingets Oplysning <Folketinget@ft.dk>; erst@erst.dk; PetKro@erst.dk

Emne: VS: Anmodning om begrænset aktindsigt i revisionsprotokollater for Danske Bank for perioden 2005 til 2019 - gældsinddrivelsessagen + klage over afgørelse/GM

Folketingets erhvervsudvalg
Erhvervsminister Simon Kollerup, MF
Erhvervsstyrelsen

Hermed følger kopi af min klage til Erhvervsankenævnet vedrørende en anmodning om begrænset aktindsigt i ekstern revisions afgivne revisionsprotokollater. Jeg kan opfordre erhvervsudvalgets medlemmer til sammen med ministeren og Erhvervsstyrelsen at vurdere behovet for ændringer i lov om finansiel virksomhed.

Det er min helt spontane opfattelse, at Finanstilsynets afgørelsespraksis strider mod væsentlige hensyn til samfundsinteresserne til at få kendskab – som led i demokratisk kontrol – med grove overtrædelser i god skiksager og kvaliteten af Finanstilsynets udførte tilsyn på området, ikke mindst efter, at Finanstilsynet ikke gennem 15 år har opdaget behovet for tilsyn på gældsinddrivelsesområdet i Danske Bank efter Finanstilsynets risikorettede tilsynsmodel. Den bør nok med fordel udfordres – en smule!.

Og jeg skal ikke mindst pege på brugen af derivative produkter og deres indflydelse på finansielle virksomheders forhold som et godt område for fremtidige risikobaserede indsatser fra Finanstilsynet.

Dernæst går jeg ud fra, at Finanstilsynet for længst har fået underretning fra Finanstilsynet om gældsinddrivelseskandalen. I den anledning formoder jeg, at Erhvervsstyrelsen allerede har igangsat de fornødne undersøgelser i henhold til revisorlovens § 37 med det formål at vurdere om bankens eksterne revisionsvirksomhed og underskrivende revisorer bør indbringes for Revisornævnet, jf. lovens § 40. Ved igangsættelse af eventuelle undersøgelser skal jeg henlede opmærksomheden på, at Erhvervsstyrelsen også undersøger, at der ikke er sket ændringer i arbejdsdokumentation og dateringer efter revisionens afslutning sluttende med datering af underskrift på årsregnskabet og afgivelse af revisionsprotokollat dertil for respektive år omfattet af en undersøgelse..

Det vil være trist, hvis resultatet skulle vise sig at være som i hvidvasksagen, at tidligere revisor ingen dokumentation havde. Jeg henviser imidlertid til, at gældsinddrivelsesområdet tilsyneladende ikke for årene 2017, 2018 og 2019 har været underkastet revision!

De mulige pønale virkninger er betydeligt større, når myndigheden tager affære, end hvis det sker via en kapitalejer.

Jeg har i et svar fra ministerens til folketingets erhvervsudvalg noteret mig, at Erhvervsstyrelsen er opmærksom på 5 års forældelsesfristen.

Med venlig hilsen
Gunnar Mikkelsen

Fra: gica4873@mail.dk <gica4873@mail.dk>

Sendt: 7. oktober 2020 16:39

Til: finanstilsynet@ftnet.dk

Emne: VS: Anmodning om begrænset aktindsigt i revisionsprotokollater for Danske Bank for perioden 2005 til 2019 - gældsinddrivelsessagen + klage over afgørelse/GM

Finanstilsynet

Klager over afgørelse om begrænset aktindsigt.

Finanstilsynet skriver i medsendte afgørelse side 2/3 vedrørende revisionsprotokollatterne følgende:

”Dokumenterne indgår heller ikke på en sag om god skik m.v. og er derfor ikke omfattet af § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

På den baggrund har Finanstilsynet derfor undtaget dokumenterne i deres helhed fra aktindsigt på grund af oplysningernes fortrolige karakter som nævnt ovenfor, jf. § 35 i offentlighedsloven, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.”

Hertil skal jeg bemærke:

- 1. det er uden betydning, hvordan Finanstilsynet har tilrettelagt journaliseringssystemet, herunder om det måtte være opdelt i god skik- sager eller andre tilsynssager/governance mv.**

Det afgørende for retten til aktindsigt er, at dokumentbegrebet må anses at omfatte alle dokumenter, der beror hos en myndighed, som skal træffe afgørelse i en sag eller har truffet afgørelse . Det gælder ikke kun skriftlige dokumenter, men også dokumenter i elektronisk form. Dokumentbegrebet bør fortolkes vidt, idet en begrænsning vil være i strid med offentlighedslovens anvendelsesmuligheder. Derfor omfatter retten til aktindsigt, alle dokumenter, der har betydning for en sags afgørelse og dette uanset , hvordan dokumentet opbevares eller er journaliseret. Endelig må det anses for utænkeligt, at Finanstilsynet ikke har gennemlæst de modtagne revisionsprotokollater fra finansielle virksomheders revisorer, hvorfor det helt åbenbart uden videre kan lægge til grund, at revisionsprotokollaterne for 2005 til 2019 har været undergivet administrativ sagsbehandling hos Finanstilsynet.

Efter offentlighedsloven, kan enhver forlange aktindsigt i dokumenter oprettet af en forvaltningsmyndighed. Det afgørende er alene, om dokumentet er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Dette kriterium opfylder et revisionsprotokollat fra bankens eksterne revision samt også eventuelle revisionsrapporter fra bankens interne revision, der måtte være tilgået Finanstilsynet for perioden 2005 til 2019. (min anmodning om aktindsigt omfatter (endnu) ikke revisionsbemærkninger fra intern revision).

Ifølge lovens § 30, stk.1, nr.1 og nr. 2 , gælder retten til aktindsigt ikke oplysninger om enkeltpersoners forhold herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign. , for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes.

Omfattes kun en del af et dokument af bestemmelsen i stk. 1, skal den pågældende gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold. (se nærmere efterfølgende).

2. som det fremgår af Danske Banks redegørelse af 10. september 2020 side 4/120 har den interne revision afgivet stribevis af revisionsrapporter,

Bankens interne revision havde en række bemærkninger i årene 2005-2016, problemer, som banken nu står overfor. Vi anerkender, at vi ikke gjorde nok til revisionens bemærkninger fuldt ud eller fulgte op på handlingsplanerne, s

I de første to år efter implementeringen af DCS blev der udarbejdet to interne i januar 2005 samt i januar og marts 2006), hvoraf det fremgik, at der var DCS og behov for væsentlige korrektioner, og det blev anbefalet, at inka Service) foretog en gennemgang af samtlige sager med forkerte registreringer kontroller for at sikre, at problemerne ikke var vedvarende.

Revisionsrapporter fra 2010 (fire udførte revisioner) og 2011 (to udførte rev problemstillinger i Group Recovery Debt Management (GRDM) i form af n kontroller og processer, forskelle i de registrerede forældelsesfrister for krav behandlede sager om misligholdt gæld. I 2012 konstaterede revisione udestående gæld korrekt, at datagennemgange og beregninger af utilstrækkelige, og at renteberegninger var ukorrekte.

Der blev ved revisionen af området i 2015 og 2016 ikke konstateret prob konstateret.

En planlagt revision af området i 2019 blev ikke gennemført på grund af undersøgelse.

I perioden 2006-2016 overvejede man at gennemføre visse gældskampagner tilbudt et betydeligt nedslag i deres gæld. Fire kampagner blev sendt til god 2014 og 2016, og selv om det er bankens opfattelse, at det ikke var alle kampagner var der, i det mindste i forbindelse med nogle af kampagnerne, en opfattelse ville reducere omfanget af det manuelle arbejde med at genberegne de reducere risikoen for at kravene blev forældet.

Det er ubestrideligt, at bemærkningerne fra bankens interne revision indgår i god skik sagen. Det fremgår netop af bankens egen redegørelse. Alene af den grund er der ingen grund til i god skik sagen at undtage en begrænset aktindsigt i den eksterne revisions afgivne revisionsprotokollater for omhandlede periode. Da revisionsbemærkninger fra bankens interne revision samtidig indgår som en del af den udførte revision, som den eksterne revision har pligt til at undersøge som egnet dokumentation og som revisionsbevis, hvor intern revision indtil 2015 sammen med ekstern revision hver afgav revisionspåtegningen på bankens årsregnskab, og fra 2015 nuværende eksterne revisor alene, er der efter min vurdering ikke basis for Finanstilsynets hemmelighedskræmmeri gennem undtagelsen for aktindsigt. De dele af den eksterne revisions revisionsprotokollater, der knytter sig til bankens årsregnskab med bemærkning for perioden 2005 til 2019, som fremgår af min anmodning om begrænset aktindsigt af 24. september 2020, anser jeg derfor omfattet af § 354 stk. 3 i lov om finansiel virksomhed. Bemærkningerne fra den eksterne revision er sikkert meget fåtallige for årene 2017, 2018 og 2019, hvor det efter det oplyste kan lægges til grund, , at der slet ikke er udført revision på området. (Jeg går ud fra, at Finanstilsynet har orienteret Erhvervsstyrelsen herom).

Jeg viser indholdet af lovens § 353 stk. 1 og stk. 3:

”§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.” (fremhævelsen foretaget af mig.

Finanstilsynets vægring ved at meddele aktindsigt understreger – endnu engang – hvor sagesløse bankens kapitalejere er ikke alene i forholdet til banken, men også i forhold til det Finanstilsyn, der brøster sig af også at beskytte investorerne.

Som yderligere støtte for afslaget skriver Finanstilsynet:

”Det fremgår af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger. Det overordnede hensyn bag den særlige tavshedspligt er Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn”

Det må efter min opfattelse anses som undergivet betydelig fortolkningstvivel, om Finanstilsynets egen forståelse af ”effektive tilsyn” kan anses korrekt. Der synes netop ikke at have været foretaget effektive tilsyn!. Og min begæring om begrænset aktindsigt retter sig heller ikke mod en tilsynssag, men der i mod en ”god-skik” sag.

Offentligheden er efter, at erhvervsministeren 31. august 2020 afæskede Finanstilsynet at indhente en redegørelse fra Danske Bank om gældsinddrivelsessagen af banken oplyst så rigeligt om detaljer og svigt i bankens systemer, interne kontroller og overvågning samt passivitet mv, hvorfor der ikke ses nogen selvstændig grund til at beskytte bankens eksterne revisor for eventuel mangelfuld/ufuldstændig førelse og rapportering af revisionsprotokol til bankens bestyrelse og om offentlighedens kendskab

til eventuelle fejl i revisionspåtegninger, hvorved bemærkes, at bankens advokat har henledt opmærksomheden på straffeansvaret, der er et forhold i henhold til speciallovgivning – skatteindberetningsloven (tidligere skattekontrolloven) – som en godkendt revisor skal tage hensyn til ved udformningen af revisionspåtegningen på bankens årsregnskaber. (Loven trådte i kraft den 1. januar 2019. For indberetninger vedrørende tidligere år finder den hidtil gældende skattekontrollov anvendelse).

Selvom Finanstilsynet ikke i afgørelsen har henvist til offentlighedslovens § 30 er det relevant at se nærmere på denne bestemmelse.

Efter offentlighedslovens § 30, nr. 1, omfatter retten til aktindsigt ikke oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold. Ved vurderingen af, hvilke oplysninger der kan anses for at vedrøre "private forhold", må der tages udgangspunkt i, om oplysningerne er af en sådan karakter, at de efter den almindelige opfattelse i samfundet bør kunne forlanges unddraget offentlighedens kendskab. Det er således ikke enhver konkret oplysning om enkeltpersoners forhold, der kan tilbageholdes med hjemmel i bestemmelsen.

Ved vurderingen af, om en oplysning kan undtages fra aktindsigt efter nr. 1, er det dermed afgørende, om oplysningen ud fra en generel betragtning efter sin karakter vedrører oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Det er derimod ikke en betingelse for at undtage oplysninger, at hemmeligholdelse i det konkrete tilfælde er af betydning for den person, oplysningerne angår.

Det er derfor min opfattelse, at Finanstilsynet ikke i gældsinddrivelsessagen kan undtage dele af et revisionsprotokollat, der ikke identificerer bankens nødlidende kunder ved navn, adresse eller på anden måde. Banken må som en offentlig virksomhed med betydning for samfundsinteressen tåle at blive underlagt demokratisk kontrol i god skik sager, hvor banken selv erkender, at have svigtet på de styringsmæssige forhold, se ovenfor. Og banken betoner gang på gang dens åbenhed og transparens.

Der er heller ikke risiko for at banken vil lide skade, hvis oplysningerne fremkom. Den skade er indtrådt som følge af, at det var journalister fra DR og TV2 som afdækkede skandalen, - og ikke banken trods langvarigt kendskab hertil - og skandalen slog omgående igennem på kursdannelsen på bankens aktier noteret på Københavns fondsbørs. Der synes heller ikke at foreligge konkurrencemæssige hensyn, og oplysninger om tekniske forhold i systemsammenhænge, som Finanstilsynet kunne undlade, og det må anses som højest usandsynligt, at et revisionsprotokollat til en bestyrelse indeholder tekniske oplysninger herom. Og hvis dette var tilfældet burde Finanstilsynet undtage disse passager. Jeg skal om bemærkninger henvise til Finanstilsynets egen definition neden for gengivet i min begæring om aktindsigt. Det er alene sådanne bemærkninger, der har en kapitalejers interesse.

Finanstilsynet oplyser i øvrigt, at det udføre risikorettede/-risikobaserede tilsyn. Det må derfor vække betydelig undren, at Finanstilsynet så ikke for de mange år frem til henvendelsen fra bankens 6. juni 2019 har fundet anledning til undersøge forholdene efter gennemlæsning af den interne revisions afgivne bemærkninger for en periode af 15 år, samt i tiden herefter at sammenholde disse med de oplysninger, der fremgår af bankens redegørelse 10. september 2020 samt oplysninger i ekstern revisors afgivne revisionsprotokollater.

Når Finanstilsynet meddeler afslag på begæring om udlevering af kun begrænset del af et dokument, forekommer det mig, at Finanstilsynet samtidig søger at beskytte sig mod kritik for

mangelfuldt tilsyn på god skik området. Ligesom Finanstilsynets afslag må opfattes som forsøg på også at beskytte banken, dens ledelse og bankens eksterne revisorer mod mulig kritik for passivitet og manglende rapportering.

3. uddrag af bemærkninger fra betænkning

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 28. maj 2013 vedrørende forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen indeholder (fremhævelser foretaget af mig) følgende bemærkninger:

Et flertal i udvalget (V, S, RV, SF, KF og SIU) indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Venstres, Socialdemokratiets, Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis, Det Konservative Folkepartis og Siumuts medlemmer af udvalget understreger, at en ny offentlighedslov har til formål at sikre åbenhed hos myndighederne, og at loven skal støtte og fremme befolkningens tillid til, at forvaltningen handler lovligt og forsvarligt. Flertallet lægger også stor vægt på, at en ny offentlighedslov skal understøtte informations- og ytringsfriheden i Danmark.

For flertallet i udvalget er det vigtigt, at en ny offentlighedslov udbygger den gældende lovs grundlæggende princip om åbenhed og demokratisk kontrol med den offentlige forvaltning. Det er afgørende i et samfund som det danske, at den enkelte borger og pressen i videst muligt omfang får mulighed for at følge med i, hvad der sker i den offentlige forvaltning.

Flertallet bemærker, at regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti den 3. oktober 2012 indgik en politisk aftale om en ny offentlighedslov.

Flertallet understreger i overensstemmelse med den politiske aftale, at offentlighedsloven tjener en række fundamentale og væsentlige formål i det danske samfund. **Det er et bærende princip for demokratiet, at borgerne og medierne har størst mulig adgang til at følge med i og dermed føre kontrol med, at alt går rigtigt til ved forvaltningens udførelse af dens opgaver. En sådan indsigt underbygger og forøger tilliden til forvaltningen.** Flertallet betoner vigtigheden af bestemmelsen i lovforslagets § 14, hvorefter det i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt skal overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af lovforslagets §§ 23-35.

Flertallet finder, at samfundsudviklingen på en række punkter har indebåret ændringer, som den gældende offentlighedslov fra 1985 ikke i dag fuldt ud tager højde for, og at der således er et behov for en modernisering af loven.

Flertallet understreger, at **en ny offentlighedslov skal udbygge borgernes adgang til indsigt i den offentlige forvaltnings virksomhed og udvide muligheden for den demokratiske kontrol.** Med lovforslaget får borgerne således en række nye muligheder for at få indsigt i forholdene i forvaltningen og bedre muligheder for at klage over myndighedernes behandling af aktindsigtsbegæring.

Flertallet understreger også, at lovforslaget på en række vigtige områder lægger op til at øge åbenheden i den offentlige forvaltning.

Eksempelvis vil Kommunernes Landsforening (KL) og Danske Regioner således fremover være omfattet af hovedparten af lovens regler (lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 3). Tilsvarende udvides lovens anvendelsesområde til at gælde for ikkebørsnoterede selskaber, hvor det offentlige ejer mere end 75 pct.

af ejerandelene (lovforslagets § 4). Det kan også nævnes, at nye regler om identifikationskrav vil gøre det lettere at søge om aktindsigt (lovforslagets § 9).

Der vil fremover som noget nyt også vil være mulighed for at få dataudtræk hos en forvaltningsmyndighed (lovforslagets § 11). Der kan også peges på, at i modsætning til i dag vil der efter lovens almindelige regler være mulighed for aktindsigt i bødeforelæg, som juridiske personer har vedtaget (lovforslagets § 19, stk. 2).

En nyskabelse er også, at der med lovforslaget lægges op til, at der i overensstemmelse med lovens almindelige regler er aktindsigt i den øverste ledelseskontrakt om de overordnede prioriteringer for den pågældende myndighed m.v. (lovforslaget § 21, stk. 4).

Lovforslagets bemærkninger indeholder iøvrigt i pkt. 3.2.1.2 en opregning af, hvilke elementer i lovforslaget der ud fra en generel betragtning kan siges at udbygge den gældende offentlighedslovs princip om åbenhed i den offentlige forvaltning.

Flertallet understreger, at offentlighedsloven er et vigtigt redskab til at sikre en åben og gennemsigtig offentlig forvaltning. Offentlighedsloven sikrer således, at borgerne og medierne får indsigt i den offentlige forvaltnings virksomhed og dermed kan kontrollere forvaltningen. Offentlighedsloven bidrager dermed også til at øge borgernes retssikkerhed, ligesom loven styrker mediernes muligheder for at informere offentligheden på et korrekt faktisk grundlag.

Når det gælder de få elementer i lovforslaget, hvor der lægges op til, at der i videre omfang end i dag kan gives afslag på aktindsigt, finder flertallet, at disse er båret af saglige og legitime hensyn.

Der har været en offentlig debat om lovforslaget på navnlig to punkter. Det drejer sig dels om reglen om at undtage interne dokumenter og oplysninger, der udveksles mellem myndigheder i forbindelse med ministerbetjening (lovforslagets § 24), dels om reglen om at undtage dokumenter, der udveksles mellem ministre og folketingsmedlemmer (lovforslagets § 27, nr. 2).

Flertallet finder anledning til generelt at fremhæve, at bestemmelsen i lovforslagets § 24 skal fortolkes og anvendes restriktivt, ligesom bestemmelsen i lovforslagets § 27, nr. 2, skal have et snævert anvendelsesområde.

Flertallet anerkender behovet for fortrolighed i forhold til embedsværkets betjening af ministre f.eks. i forbindelse med forberedelse af lovgivningsinitiativer eller forberedelse af samråd og udfærdigelse af udkast til svar på spørgsmål fra folketingsmedlemmer.

I takt med det stigende behov for en koordineret indsats mellem flere ministerier og ministeriers opdeling i flere styrelser m.v. anerkender flertallet, at en minister kan have behov for rådgivning i det lovforberedende arbejde eller i det øvrige regeringspolitiske arbejde, der trækker på flere personer end inden for det enkelte ministeriums departement og på tværs af ministerierne.

Det er efter flertallets opfattelse derfor fornuftigt at udvide anvendelsen af den eksisterende lov, således at de hensyn, som ligger bag den gældende lovs § 7, stadig kan varetages i en moderne centraladministration, hvor samarbejdsstrukturen har ændret sig væsentligt siden 1985, da den gældende offentlighedslov blev vedtaget.

Flertallet har noteret sig, at bestemmelsen i § 24 i Offentlighedskommissionens lovudkast gav anledning til betydelig debat, og flertallet konstaterer derfor med tilfredshed, at lovforslaget indeholder en mere præcis

formulering af bestemmelsen, så det gøres klarere, i hvilket omfang der er adgang til at undtage dokumenter fra aktindsigt efter bestemmelsen.

Flertallet finder i øvrigt grund til at fremhæve - som det bl.a. også fremgår af den politiske aftale af 3. oktober 2012 og lovforslaget - at bestemmelsen i lovforslagets § 24 skal fortolkes og anvendes restriktivt.

I forhold til bestemmelsen i lovforslagets § 27, nr. 2, understreger flertallet, at det i den gældende offentlighedslov er anerkendt, at der er et behov for fortrolighed omkring den politiske beslutningsproces.

Den nugældende offentlighedslov indeholder ikke en bestemmelse, som udtrykkeligt har til formål at beskytte det behov, som en minister har for i fortrolighed at kunne udveksle synspunkter med folketingsmedlemmer, herunder ordførerne for partierne, i forbindelse med f.eks. forberedelsen af et politisk initiativ.

I overensstemmelse med den politiske aftale af 3. oktober 2012 anerkender flertallet det behov, som en minister har for i fortrolighed at kunne udveksle synspunkter med folketingsmedlemmer, herunder ordførerne for partierne, i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces.

Flertallet fremhæver i overensstemmelse med den politiske aftale og lovforslaget, at bestemmelsen i § 27, nr. 2, skal have et snævert anvendelsesområde og kun kan anvendes i bestemte, afgrænsede tilfælde.

I forhold til bestemmelsen i lovforslagets § 22, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter sager om førelse af en kalender, bemærker flertallet, at bestemmelsen har til formål at sikre kalenderen som et praktisk planlægningsredskab og at beskytte privatsfæren.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af den politiske aftale om indførelsen af en åbenhedsordning vedrørende ministrenes udgifter og aktiviteter, som blev indgået mellem den daværende regering, Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti i april 2009, at der ikke skal være aktindsigt i ministres kalendere.

Det bemærkes i øvrigt, at der fortsat vil kunne søges aktindsigt i bilag for konkrete udgifter, som afholdes som led i varetagelsen af det offentlige hverv, og at det skal fremgå af det pågældende udgiftsbilag, hvem der har deltaget.

Det kunne f.eks. være i forbindelse med afholdelsen af møder og arrangementer i øvrigt, som afholdes i et ministerium eller i en kommune.

For så vidt angår lovforslagets § 29, er flertallet enige om, at bestemmelsen udvider adgangen til offentlighed i forvaltningen. Det bemærkes, at bestemmelsen indebærer, at man som noget nyt vil kunne få aktindsigt i myndighedernes interne faglige vurderinger i endelig form, i det omfang oplysningerne indgår i en sag om et fremsat lovforslag eller en offentliggjort redegørelse, handlingsplan el. lign. Det gælder dog ikke oplysninger om interne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er udarbejdet til brug for ministerrådgivning eller rådgivning af formandskabet for KL og Danske Regioner.

Flertallet finder, at begreberne »i endelig form« og »til brug for ministerrådgivning« i § 29, stk. 1, er centrale, og flertallet har noteret sig, at bl.a. disse begreber er nærmere beskrevet i lovforslagets bemærkninger. Flertallet har også noteret sig, at justitsministeren på samråd i Retsudvalget den 11. april og den 13. maj 2013 bl.a. i lyset af debatten har redegjort nærmere for rækkevidden af bestemmelsen og

forholdet til bestemmelsen i lovforslagets § 24. Flertallet tager justitsministerens redegørelse til efterretning.

Flertallet understreger vigtigheden af, at man i den offentlige forvaltning er opmærksom på, at der ikke sker en sammenblanding af faktiske oplysninger med politisk/strategiske overvejelser. Flertallet understreger endvidere, at det ikke er en betingelse for at betragte en vurdering - f.eks. en juridisk vurdering - som en faglig vurdering, at den er foretaget af en person, der har den pågældende uddannelse, f.eks. en juridisk uddannelse. Det afgørende er derimod, at den pågældende person på grund af sin eller forvaltningsmyndighedens indsigt i det omhandlede spørgsmål har særlige forudsætninger for at udtale sig.

Flertallet understreger, at det i forhold til bestemmelsen i lovforslagets § 28, stk. 1, er afgørende for, om en oplysning skal ekstraheres efter bestemmelsen - i lighed med, hvad der følger af gældende ret - om der er tale om egentlige faktuelle oplysninger eller andre oplysninger, der bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag. Det er i øvrigt nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 28, stk. 1, hvornår der efter denne bestemmelse vil være tale om ekstraheringspligtige oplysninger.

Flertallet lægger vægt på, at der i forlængelse af lovforslagets vedtagelse udstedes en vejledning, der uddyber reglerne i den nye offentlighedslov. Justitsministeriets vejledning vil blive sendt i høring. Flertallet lægger vægt på, at vejledningen både er tilgængelig og pædagogisk og samtidig efterkommer det behov, der måtte være for uddybende forklaringer af lovens regler, bl.a. i form af konkrete eksempler.

Flertallet har også noteret sig, at Justitsministeriet i besvarelsen af spørgsmål nr. 46 vedrørende lovforslaget på baggrund af en henvendelse fra Folketingets Ombudsmand har redegjort for, hvornår der kan lægges vægt på såkaldte validitetshensyn i forhold til muligheden for efter lovforslagets § 14 at give meroffentlighed. Flertallet tilslutter sig de synspunkter, som Justitsministeriet har givet udtryk for i den nævnte besvarelse.

Flertallet noterer sig, at en vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil betyde, at Danmark lever op til Europarådets konvention om aktindsigt, som blev vedtaget af Ministerkomitéen den 27. november 2008, og at regeringen efter lovforslagets vedtagelse agter at ratificere konventionen og i den forbindelse - i overensstemmelse med sædvanlig praksis - at tage de nødvendige forbehold.

Flertallet bemærker, at det følger af lovforslagets § 36, stk. 2, at en anmodning om aktindsigt skal færdigbehandles inden 7 arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund af f.eks. sagens omfang eller kompleksitet undtagelsesvis ikke er muligt. Flertallet understreger, at dette krav bl.a. skal ses i sammenhæng med, at en hurtig sagsbehandling og afgørelse af aktindsigtsanmodninger i almindelighed vil være en væsentlig forudsætning for, at offentlighedsloven kan opfylde sin intention om, at medierne ved anvendelsen af loven skal have adgang til at orientere offentligheden om aktuelle sager, der er under behandling i den offentlige forvaltning. Flertallet bemærker i den forbindelse, at det fortsat bør være det normale, at anmodninger om aktindsigt skal behandles inden for den tidsramme, der fremgår af loven.

Flertallet finder, at det er vigtigt, at loven i praksis anvendes korrekt og i overensstemmelse med de forudsætninger, som loven hviler på. Flertallet finder, at det især er vigtigt at følge anvendelsen af bestemmelserne i § 24 og § 27, nr. 2, i praksis efter lovens vedtagelse.

Samtidig er flertallet opmærksom på de bekymringer, som der fra forskellige sider har været fremsat.

Flertallet understreger, at reglerne i § 24 og § 27, nr. 2, som forudsat skal anvendes og fortolkes restriktivt.

Der er derfor indgået en supplerende politisk aftale, som indebærer, at der skal foretages en evaluering af de to nævnte regler, når den nye offentlighedslov har været i kraft i 3 år, med henblik på at få belyst, om praksis er i overensstemmelse med lovens hensigt om til at beskytte den interne, politiske beslutningsproces, herunder om, at reglerne som nævnt skal anvendes og fortolkes restriktivt.

Folketingets Ombudsmand vil via Folketingets Retsudvalg, når de pågældende regler har været i kraft i 3 år, blive anmodet om at redegøre for, om praksis er i overensstemmelse med de nævnte regler i den nye offentlighedslov. Det vil ske på baggrund af de sager, Ombudsmanden har behandlet i den pågældende periode.

Det er hensigten, at justitsministeren på baggrund af Ombudsmandens udtalelse udarbejder en samlet redegørelse til Folketinget.

Redegørelsen vil omfatte bestemmelseernes anvendelse i praksis og i forlængelse heraf en vurdering af, om der er behov for ændring af reglerne. Redegørelsen vil i øvrigt mere generelt belyse de hidtidige erfaringer med loven, herunder de regler der indebærer mere åbenhed i den offentlige forvaltning.

Justitsministeriet vil i forbindelse med udarbejdelsen af redegørelsen høre relevante organisationer som f.eks. Dansk Journalistforbund og Danske Medier. Justitsministeriets redegørelse vil efter de nærmere regler herom i Folketingets Forretningsorden kunne sættes til debat i Folketinget.

Flertallet understreger, at kontrolorganer som f.eks. Folketingets Ombudsmand spiller en vigtig rolle ved den fremtidige fortolkning af loven.”

Finanstilsynets afgørelse synes ikke at indeholde afvejn timer i forhold til politikernes tilkendegivelser, og Finanstilsynet finder end ikke, at bestemmelsen om meroffentlighed kan finde anvendelse i sager, hvor der ubestrideligt forekommer stærkt kritisable forhold, som udtrykt af Finanstilsynet ved meddelelsen af 4 påbud til banken.

4. notat fra møde mellem repræsentanter fra Danske Bank og Finanstilsynet af 4. september 2020

Som det må forstås af afgørelsen fra Finanstilsynet er der nu ca. 1 måned efter mødets afholdelse opnået enighed om notatets indhold. Efter min opfattelse det ikke krav, at der er tale om et endeligt dokument. Retten til aktindsigt vil således også omfatte et foreløbigt dokument (et udkast), som myndigheden har modtaget til gennemsyn og eventuel godkendelse, så snart dokumentet er modtaget af myndigheden. Det pågældende mødereferat har været udvekslet mellem Danske Bank og Finanstilsynet flere gange, og Finanstilsynet burde derfor have truffet afgørelse om dets udlevering tidligere. Når Finanstilsynets afgørelse foreligger vil jeg tage stilling til eventuel påklage.

Jeg skal bemærke, at det næppe kan udelukkes at der sker brug af sms-er ved udvekslingen af synspunkter mellem bank og tilsyn. Dette forhold kan give anledning til en efterprøvelse af om udvekslede sms-beskeder kan anses som omfattet af lovens dokumentbegreb, hvis den enkelte sms-besked indeholder oplysninger om faglige vurderinger eller oplysninger om en gældsinddrivelsessagens sags faktiske grundlag. Det vil være mit udgangspunkt, at sådanne sms-beskeder må anses for omfattet af dokumentbegrebet, og i god skik sagen dermed fuldt give adgang til aktindsigt.

Med venlig hilsen

Gunnar Mikkelsen

Væggerløse

Kopi af klagen sendes med opfølgende kommentarer efterfølgende til:

Folketingets erhvervsudvalg
Erhvervsminister Simon Kollerup, MF
Erhvervsstyrelsen